

IX. Rachunek całkowy funkcji jednej zmiennej.

1. Całki nieoznaczone.

Niech $f : I \rightarrow R$, $I \subset R$ - przedział na prostej.

Definicja 1.1. (funkcji pierwotnej)

Funkcję F nazywamy *funkcją pierwotną* funkcji f na przedziale I , jeżeli dla każdego $x \in I$

$$F'(x) = f(x).$$

Twierdzenie 1.2.

Niech F będzie funkcją pierwotną funkcji f na przedziale I . Wówczas:

- (i) funkcja $F(x) + C$, gdzie $C \in R$ jest dowolną stałą (stałą całkowania) jest także funkcją pierwotną funkcji f na I ,
- (ii) każda funkcja pierwotna funkcji f na I może być przedstawiona w postaci $F(x) + C$, gdzie $C \in R$.

Twierdzenie 1.3. (warunek dostateczny istnienia funkcji pierwotnej)

Jeżeli funkcja f jest ciągła na przedziale I , to ma na tym przedziale funkcję pierwotną.

Definicja 1.4. (całki nieoznaczonej)

Niech F będzie funkcją pierwotną funkcji f na przedziale I .

Całką nieoznaczoną funkcji f na I nazywamy rodzinę funkcji $F(x) + C$, gdzie $C \in \mathbb{R}$ i oznaczamy przez

$$\int f(x) dx,$$

tzn.

$$\int f(x) dx = F(x) + C \quad \Leftrightarrow \quad F'(x) = f(x).$$

Znalezienie wszystkich funkcji pierwotnych funkcji f nazywa się jej *całkowaniem*.
W wyrażeniu $\int f(x) dx$ funkcję f nazywa się *funkcją podcałkową*.

Przykład 9.1.

$$\int x^2 dx = \frac{x^3}{3} + C, \text{ bo } \left(\frac{x^3}{3} + C\right)' = x^2, \quad \int e^x dx = e^x + C, \text{ bo } (e^x + C)' = e^x.$$

Z definicji wynikają następujące własności całki nieoznaczonej:

Fakt 1.5.

(i) $\left(\int f(x) dx\right)' = f(x),$

(ii) $\int f'(x) dx = f(x) + C, \quad C \in \mathbb{R},$

(iii) $\int (f(x) + g(x)) dx = \int f(x) dx + \int g(x) dx,$

(iv) $\int c f(x) dx = c \int f(x) dx.$

Całki nieoznaczone ważniejszych funkcji elementarnych

$$(1) \int 0 dx = C, \quad x \in R;$$

$$(2) \int x^n dx = \frac{x^{n+1}}{n+1} + C, \quad n \in N \cup \{0\}, \quad x \in R;$$

$$(3) \int x^p dx = \frac{x^{p+1}}{p+1} + C, \quad p \in \{-2, -3, -4, \dots\}, \quad x \in R \setminus \{0\};$$

$$(4) \int x^\alpha dx = \frac{x^{\alpha+1}}{\alpha+1} + C, \quad \alpha \in R \setminus Z, \quad \text{zakres zmienności } x \text{ zależy od wartości } \alpha;$$

$$(5) \int \frac{1}{x} dx = \ln |x| + C, \quad x \in R \setminus \{0\};$$

$$(6) \int a^x dx = \frac{a^x}{\ln a} + C, \quad 0 < a \neq 1, \quad x \in R;$$

$$(7) \int e^x dx = e^x + C, \quad x \in R;$$

$$(8) \int \sin x dx = -\cos x + C, \quad x \in R;$$

$$(9) \int \cos x dx = \sin x + C, \quad x \in R;$$

$$(10) \int \frac{1}{\sin^2 x} dx = -\operatorname{ctg} x + C, \quad x \in (k\pi, \pi + k\pi), \quad k \in Z;$$

$$(11) \int \frac{1}{\cos^2 x} dx = \operatorname{tg} x + C, \quad x \in (-\frac{\pi}{2} + k\pi, \frac{\pi}{2} + k\pi), \quad k \in Z;$$

$$(12) \int \frac{1}{1+x^2} dx = \operatorname{arc} \operatorname{tg} x + C, \quad x \in R;$$

$$(13) \int \frac{1}{\sqrt{1-x^2}} dx = \operatorname{arc} \sin + C, \quad x \in (-1, 1).$$

Przykłady 9.2.

Twierdzenie 1.6. (wzór na całkowanie przez części)

Zakładamy, że funkcje f i g mają ciągłe pochodne. Wówczas

$$\int f(x) \cdot g'(x) dx = f(x) \cdot g(x) - \int f'(x) \cdot g(x) dx.$$

Przykłady 9.3.

Twierdzenie 1.7. (całkowanie przez podstawienie)

Zakładamy, że funkcja $f : I \rightarrow R$ jest ciągła na przedziale I , funkcja $\varphi : J \rightarrow I$ ma ciągłą pochodną na przedziale J . Niech $x = \varphi(t)$. Wówczas

$$\int f(x) dx = \int f(\varphi(t)) \cdot \varphi'(t) dt.$$

Przykłady 9.4.

2. Całkowanie niektórych klas funkcji.

2.1. Całkowanie funkcji wymiernych.

Definicja 2.1. (funkcji wymiernej właściwej)

Funkcję wymierną $W(x) = \frac{P_n(x)}{Q_m(x)}$ nazywamy *właściwą*, jeżeli $n < m$.

Fakt 2.2.

Każdą funkcję wymierną niewłaściwą można zapisać w postaci sumy wielomianu i funkcji wymiernej właściwej.

Przykład 9.5.

$$\frac{x^2+x+1}{x^2} = 1 + \frac{x+1}{x^2}.$$

Definicja 2.3. (ułamek prosty)

Funkcję wymierną właściwą postaci

$$\frac{A}{(x+a)^n},$$

gdzie $n \in \mathbb{N}$, $A, a \in \mathbb{R}$ nazywamy *ułamkiem prostym I-go rodzaju*.

Funkcję wymierną właściwą postaci

$$\frac{Bx+c}{(x^2+px+q)^n},$$

gdzie $n \in \mathbb{N}$, $p, q, B, C \in \mathbb{R}$, przy czym $\Delta = p^2 - 4q < 0$ nazywamy *ułamkiem prostym II-go rodzaju*.

Fakt 2.4. (rozkład funkcji wymiernej na ułamki proste)

Każda funkcja wymierna właściwa jest sumą ułamków prostych. Funkcja wymierna właściwa postaci

$$\frac{P(x)}{a_n(x-x_1)^{k_1}(x-x_2)^{k_2}\dots(x-x_r)^{k_r}(x^2+p_1x+q_1)^{l_1}(x^2+p_2x+q_2)^{l_2}\dots(x^2+p_sx+q_s)^{l_s}}$$

jest sumą $k_1+k_2+\dots+k_r$ ułamków prostych I-go rodzaju oraz $l_1+l_2+\dots+l_s$ ułamków prostych II-go rodzaju, przy czym

- czynnikowi $(x-x_i)^{k_i}$ odpowiada suma k_i ułamków prostych I-go rodzaju postaci

$$\frac{A_{i1}}{x-x_i} + \frac{A_{i2}}{(x-x_i)^2} + \dots + \frac{A_{ik_i}}{(x-x_i)^{k_i}}, \quad 1 \leq i \leq r;$$

- czynnikowi $(x^2+p_jx+q_j)^{l_j}$ odpowiada suma l_j ułamków prostych II-go rodzaju postaci

$$\frac{B_{j1}x+C_{j1}}{x^2+p_jx+q_j} + \frac{B_{j2}x+C_{j2}}{(x^2+p_jx+q_j)^2} + \dots + \frac{B_{jl_j}x+C_{jl_j}}{(x^2+p_jx+q_j)^{l_j}}, \quad 1 \leq j \leq s,$$

gdzie $A_{i1}, A_{i2}, \dots, A_{ik_i}, B_{j1}, B_{j2}, \dots, B_{jl_j}, C_{j1}, C_{j2}, \dots, C_{jl_j} \in R$.

Przykład 9.6.

$$\frac{x+1}{x^3(x-5)^2(x-1)(x^2+4)^2} = \frac{A}{x} + \frac{B}{x^2} + \frac{C}{x^3} + \frac{D}{x-5} + \frac{E}{(x-5)^2} + \frac{F}{x-1} + \frac{ax+b}{x^2+4} + \frac{cx+d}{(x^2+4)^2}$$

W celu znalezienia współczynników $A, B, C, D, E, F, a, b, c, d$ należy pomnożyć powyższą równość przez mianownik $x^3(x-5)^2(x-1)(x^2+4)^2$. Otrzymamy równość dwóch wielomianów. Porównując współczynniki przy odpowiednich potęgach zmiennej x po obu stronach tej równości, dostaniemy układ warunków, z którego wyznaczymy szukane współczynniki.

Algorytm całkowania funkcji wymiernych.

(Krok 1.) Funkcję wymierną niewłaściwą zapisujemy w postaci sumy wielomianu i funkcji wymiernej właściwej.

(Krok 2.) Mianownik funkcji wymiernej właściwej rozkładamy na czynniki liniowe $x - x_i$ oraz kwadratowe $x^2 + px + q$, gdzie $\Delta = p^2 - 4q < 0$.

(Krok 3.) Rozkładamy funkcję wymierną właściwą na ułamki proste.

(Krok 4.) Obliczamy całki z ułamków prostych korzystając m.in. z poniższych wzorów:

$$(1.1) \int \frac{A}{x+a} dx = A \ln |x+a| + C,$$

$$(1.2) \int \frac{A}{(x+a)^n} dx = -\frac{A}{(n-1)(x+a)^{n-1}} + C, \quad n \geq 2,$$

$$(1.3) \int \frac{dx}{(x^2+a^2)^n} dx = \frac{x}{2(n-1)a^2(x^2+a^2)^{n-1}} + \frac{2n-3}{2(n-1)a^2} \int \frac{dx}{(x^2+a^2)^{n-1}} dx, \quad a > 0, n \geq 2.$$

$$(1.4) \int \frac{Bx+C}{(x^2+px+q)^n} dx = \frac{B}{2} \int \frac{2x+C}{(x^2+px+q)^n} dx + \left(C - \frac{Bp}{2}\right) \int \frac{dx}{(x^2+px+q)^n}.$$

Całkę

$$\int \frac{2x+C}{(x^2+px+q)^n} dx$$

obliczamy przez podstawienie

$$x^2 + px + q = t.$$

Całkę

$$\int \frac{dx}{(x^2+px+q)^n}$$

obliczamy przez sprowadzenie trójmianu kwadratowego $x^2 + px + q$ do postaci kanonicznej

$$\left(x + \frac{p}{2}\right)^2 + \left(q - \frac{p^2}{4}\right),$$

a następnie stosujemy podstawienie

$$t = x + \frac{p}{2}$$

i wykorzystujemy wzór rekurencyjny (1.3).

Przykłady 9.7.

2.2. Wybrane całki z funkcji trygonometrycznych.

$$(2.1) \int \sin(ax) dx = -\frac{1}{a} \cos ax + C,$$

$$(2.2) \int \cos(ax) dx = \frac{1}{a} \sin ax + C,$$

$$(2.3) \int \sin^2 x dx = \frac{1}{2}x - \frac{1}{4} \sin 2x + C,$$

$$(2.4) \int \cos^2 x dx = \frac{1}{2}x + \frac{1}{4} \sin 2x + C,$$

$$(2.5) \int \sin^n x dx = -\frac{1}{n} \sin^{n-1} x \cos x + \frac{n-1}{n} \int \sin^{n-2} x dx, \quad n \in N,$$

$$(2.6) \int \cos^n x dx = \frac{1}{n} \cos^{n-1} x \sin x + \frac{n-1}{n} \int \cos^{n-2} x dx, \quad n \in N,$$

$$(2.7) \int \operatorname{tg}^n x dx = \frac{1}{n-1} \operatorname{tg}^{n-1} x - \int \operatorname{tg}^{n-2} x dx, \quad n > 2,$$

$$(2.8) \int \operatorname{ctg}^n x dx = -\frac{1}{n-1} \operatorname{tg}^{n-1} x - \int \operatorname{ctg}^{n-2} x dx, \quad n > 2.$$

Całki postaci

$$\int \sin ax \cos bx dx, \quad \int \sin ax \sin bx dx, \quad \int \cos ax \cos bx dx,$$

obliczamy stosując tożsamości trygonometryczne

$$\sin ax \cos bx = \frac{1}{2}[\sin(a+b)x + \sin(a-b)x],$$

$$\sin ax \sin bx = \frac{1}{2}[\cos(a-b)x - \cos(a+b)x],$$

$$\cos ax \cos bx = \frac{1}{2}[\cos(a+b)x + \cos(a-b)x].$$

Całkę postaci

$$\int R(\sin x, \cos x, \operatorname{tg} x) dx,$$

gdzie R dowolna funkcja, można obliczyć stosując podstawienie

$$u = \operatorname{tg} \frac{x}{2}.$$

Wtedy

$$dx = \frac{2du}{1+u^2}, \quad \sin x = \frac{2u}{1+u^2}, \quad \cos x = \frac{1-u^2}{1+u^2}, \quad \operatorname{tg} x = \frac{2u}{1-u^2}.$$

Całkę postaci

$$\int R(\sin^2 x, \cos^2 x, \sin x \cos x) dx,$$

gdzie R dowolna funkcja, można obliczyć stosując podstawienie

$$u = \operatorname{tg} x.$$

Wtedy

$$dx = \frac{du}{1+u^2}, \quad \sin^2 x = \frac{u^2}{1+u^2}, \quad \cos^2 x = \frac{1}{1+u^2}, \quad \sin x \cos x = \frac{u}{1+u^2}.$$

Przykłady 9.8.

2.3. Wybrane całki z funkcji z niewymiernościami.

$$(3.1) \int \frac{dx}{\sqrt{x^2+k}} dx = \ln |x + \sqrt{x^2+k}| + C, \quad k \in R;$$

$$(3.2) \int \frac{dx}{\sqrt{k^2-x^2}} dx = \arcsin \frac{x}{k} + C, \quad k > 0;$$

$$(3.3) \int \frac{f'(x)}{\sqrt{f(x)}} dx = 2\sqrt{f(x)} + C,$$

$$(3.4) \int \sqrt{k^2-x^2} dx = \frac{k^2}{2} \arcsin \frac{x}{k} + \frac{x}{2}\sqrt{k^2-x^2} + C, \quad k > 0;$$

$$(3.5) \int \frac{x^2}{\sqrt{k^2-x^2}} dx = \frac{k^2}{2} \arcsin \frac{x}{k} - \frac{x}{2}\sqrt{k^2-x^2} + C, \quad k > 0;$$

$$(3.6) \int \sqrt{x^2+k} dx = \frac{x}{2}\sqrt{x^2+k} + \frac{k}{2} \ln |x + \sqrt{x^2+k}| + C, \quad k \in R;$$

$$(3.7) \int \frac{x^2}{\sqrt{x^2+k}} dx = \frac{x}{2}\sqrt{x^2+k} - \frac{k}{2} \ln |x + \sqrt{x^2+k}| + C, \quad k \in R.$$

Przykłady stosowanych podstawień przy obliczaniu całek z funkcji z niewymiernościami:

$$(3.8) \int \frac{dx}{(x-\alpha)^n \sqrt{ax^2+bx+c}} dx, \quad \text{podstawienie : } t = \frac{1}{x-\alpha};$$

$$(3.9) \int \frac{dx}{(ax^2+b)\sqrt{px^2+q}} dx, \quad \text{podstawienie : } \sqrt{px^2+q} = tx;$$

$$(3.10) \int R(x, \sqrt{ax^2+bx+c}) dx, \quad \text{podstawienia Eulera:}$$

$$(1) a > 0 \Rightarrow \text{podstawiamy } \sqrt{ax^2+bx+c} = t - \sqrt{ax} \text{ lub } \sqrt{ax^2+bx+c} = t + \sqrt{ax};$$

$$(2) c > 0 \Rightarrow \text{podstawiamy } \sqrt{ax^2+bx+c} = tx - \sqrt{c} \text{ lub } \sqrt{ax^2+bx+c} = tx + \sqrt{c};$$

$$(3) \Delta = b^2-4ac > 0 \Rightarrow \text{podstawiamy } \sqrt{ax^2+bx+c} = \sqrt{a(x-x_1)(x-x_2)} := t(x-x_1)$$

$$\text{lub } \sqrt{ax^2+bx+c} := t(x-x_2),$$

gdzie x_1, x_2 są pierwiastkami trójmianu kwadratowego ax^2+bx+c .

(3.11) $\int x^m(b + ax^n)^p dx$, gdzie $m, n, p \in \mathbb{Q}$,

(1) $p \in \mathbb{Z} \Rightarrow$ podstawiamy $x = t^r$, gdzie r wspólny mianownik ułamków m i n ;

(2) $\frac{m+1}{n} \in \mathbb{Z} \Rightarrow$ podstawiamy $b + ax^n = t^s$, gdzie s mianownik ułamka p ;

(3) $\frac{m+1}{n} + p \in \mathbb{Z} \Rightarrow$ podstawiamy $b + ax^{-n} = t^s$, gdzie s mianownik ułamka p .

Przykłady 9.9.

3. Całka oznaczona.

3.1. Definicja całki oznaczonej.

Niech f będzie funkcją określoną i ograniczoną w przedziale $[a, b]$.

Definicja 3.1.

Podziałem przedziału $[a, b]$ nazywamy zbiór punktów

$$p = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$$

takich, że

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b.$$

Oznaczamy:

- $\Delta x_i = [x_{i-1}, x_i]$, $i = 1, 2, \dots, n$
- $|\Delta x_i| = x_i - x_{i-1}$ - długość przedziału Δx_i
- $\delta(p) = \max_{1 \leq i \leq n} |\Delta x_i|$ - średnica podziału p
- $c_i \in [x_{i-1}, x_i]$ - punkt pośredni z przedziału Δx_i
- $S(p) = \sum_{i=1}^n f(c_i) |\Delta x_i| = f(c_1)(x_1 - x_0) + f(c_2)(x_2 - x_1) + \dots + f(c_n)(x_n - x_{n-1})$ - suma pośrednia Riemanna funkcji f odpowiadająca podziałowi p .

Weźmy teraz ciąg $\{p_k\}$ podziałów przedziału $[a, b]$. Ciągowi temu odpowiadają wtedy ciąg średnic $\delta_k = \delta(p_k)$ oraz ciąg sum pośrednich $S_k = S(p_k)$

Definicja 3.2.

Ciąg $\{p_k\}$ podziałów przedziału $[a, b]$ nazywamy *normalnym*, jeśli

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \delta_k = 0.$$

Definicja 3.3.

Jeżeli dla każdego normalnego ciągu $\{p_k\}$ podziałów przedziału $[a, b]$ odpowiadający mu ciąg sum pośrednich $S_k = S(p_k)$ jest zbieżny zawsze do tej samej granicy niezależnie od doboru punktów pośrednich, to granicę tę nazywamy *całką oznaczoną (w sensie Riemanna)* funkcji f na przedziale $[a, b]$ i oznaczamy symbolem

$$\int_a^b f(x) dx.$$

O funkcji f mówimy wtedy, że jest całkowalna w sensie Riemanna.

Twierdzenie 3.4.

Funkcja ciągła na przedziale $[a, b]$ jest na tym przedziale całkowalna w sensie Riemanna.

Twierdzenie 3.5.

Jeżeli funkcja f jest ograniczona na przedziale $[a, b]$ i ma na tym przedziale skończoną ilość punktów nieciągłości I-go rodzaju, to f jest na tym przedziale całkowalna w sensie Riemanna.

3.2. Interpretacja geometryczna i fizyczna całki oznaczonej.

A. Interpretacja geometryczna.

Jeżeli $f(x) \geq 0$ dla $x \in [a, b]$, to $\int_a^b f(x) dx$ przedstawia pole figury D ograniczonej osią Ox , wykresem funkcji f oraz prostymi $x = a$ i $x = b$, tj.

$$|D| = \int_a^b f(x) dx.$$

B. Interpretacja fizyczna.

- Droga przebyta w ruchu zmiennym.

Niech punkt materialny porusza się po płaszczyźnie lub w przestrzeni ze zmienną prędkością $v(t) = |\vec{v}(t)|$. Wówczas droga przebyta przez ten punkt w przedziale czasowym $[t_1, t_2]$ wyraża się wzorem

$$L = \int_{t_1}^{t_2} v(t) dt.$$

- Praca wykonana przez zmienną siłę.

Zakładamy, że równoległe do osi Ox działa zmienna siła $F(x) = |\vec{F}(x)|$. Wówczas praca wykonana przez tę siłę od punktu $x = a$ do punktu $x = b$ wyraża się wzorem

$$W = \int_a^b F(x) dx.$$

3.3. Własności całki oznaczonej.

Twierdzenie 3.6. (wzór Newtona-Leibniza)

Jeżeli funkcja f jest ciągła na przedziale $[a, b]$, to

$$\int_a^b f(x) dx = F(b) - F(a),$$

gdzie F oznacza dowolną funkcję pierwotną funkcji f na tym przedziale.

Przykład 9.10.

Twierdzenie 3.7. (o całkowaniu przez części)

Zakładamy, że funkcje f i g mają ciągłe pochodne na przedziale $[a, b]$. Wówczas

$$\int_a^b f(x) \cdot g'(x) dx = [f(x) \cdot g(x)]_a^b - \int_a^b f'(x) \cdot g(x) dx,$$

gdzie

$$[f(x) \cdot g(x)]_a^b = f(b)g(b) - f(a)g(a).$$

Przykład 9.11.

Twierdzenie 3.8. (o całkowaniu przez podstawienie)

Jeżeli spełnione są warunki

(i) $\varphi : [\alpha, \beta] \xrightarrow{na} [a, b]$ i $\varphi \in C^1([\alpha, \beta])$,

(ii) $\varphi(\alpha) = a$ i $\varphi(\beta) = b$,

(iii) $f \in C([a, b])$,

to

$$\int_a^b f(x) dx = \int_\alpha^\beta f(\varphi(t)) \cdot \varphi'(t) dt.$$

Przykład 9.12.

Twierdzenie 3.9.

Jeżeli funkcje f i g są całkowalne na przedziale $[a, b]$, to funkcje $f + g$, $f - g$, cf , gdzie $c \in \mathbb{R}$, $f \cdot g$ są całkowalne na $[a, b]$. Ponadto

$$(i) \int_a^b (f(x) + g(x)) dx = \int_a^b f(x) dx + \int_a^b g(x) dx,$$

$$(ii) \int_a^b (f(x) - g(x)) dx = \int_a^b f(x) dx - \int_a^b g(x) dx,$$

$$(iii) \int_a^b cf(x) dx = c \int_a^b f(x) dx.$$

Przykład 9.13.**Twierdzenie 3.10.**

Jeżeli funkcja f jest całkowalna na przedziale $[a, b]$ i $c \in (a, b)$, to f jest całkowalna na $[a, c]$ i $[c, b]$ oraz

$$\int_a^b f(x) dx = \int_a^c f(x) dx + \int_c^b f(x) dx.$$

Twierdzenie 3.11.

Jeżeli funkcje f i g są całkowalne na przedziale $[a, b]$ oraz dla każdego $x \in [a, b]$ spełniają nierówność

$$f(x) \leq g(x),$$

to

$$\int_a^b f(x) dx \leq \int_a^b g(x) dx.$$

Twierdzenie 3.12. (o wartości średniej dla całek)

Jeżeli funkcja f jest ciągła na przedziale $[a, b]$, to istnieje taki punkt $c \in (a, b)$, że

$$\int_a^b f(x) dx = f(c) (b - a).$$

Definicja 3.13.

Liczbę

$$\frac{1}{b - a} \int_a^b f(x) dx$$

nazywamy *wartością średnią* funkcji f na przedziale $[a, b]$.

Fakt 3.14.

- $\int_a^b f(x) dx = - \int_b^a f(x) dx$
- $\int_a^a f(x) dx = 0$
- Jeżeli funkcja f jest nieparzysta, to $\int_{-a}^a f(x) dx = 0$.
- Jeżeli funkcja f jest parzysta, to $\int_{-a}^a f(x) dx = 2 \int_0^a f(x) dx$.

3.4. Zastosowania całek oznaczonych.

3.4.1. Przykłady zastosowań całek oznaczonych w geometrii.

A. Obliczanie pól figur płaskich.

1. Zakładamy, że f jest funkcją ciągłą i nieujemną na przedziale $[a, b]$.

Pole obszaru

$$D = \{(x, y) \in R^2 : a \leq x \leq b \wedge 0 \leq y \leq f(x)\}$$

wyraża się wzorem

$$|D| = \int_a^b f(x) dx.$$

2. Zakładamy, że funkcje f i g są ciągłe na przedziale $[a, b]$ i spełniają nierówność $f(x) \leq g(x)$ dla $x \in [a, b]$.

Pole obszaru

$$D = \{(x, y) \in R^2 : a \leq x \leq b \wedge f(x) \leq y \leq g(x)\}$$

wyraża się wzorem

$$|D| = \int_a^b [g(x) - f(x)] dx.$$

3. Zakładamy, że funkcje $x = f(y)$ i $x = g(y)$ są ciągłe na przedziale $[c, d]$ i spełniają nierówność $f(y) \leq g(y)$ dla $y \in [c, d]$.

Pole obszaru

$$D = \{(x, y) \in R^2 : f(y) \leq x \leq g(y) \wedge c \leq y \leq d\}$$

wyraża się wzorem

$$|D| = \int_c^d [g(y) - f(y)] dy.$$

4. Niech (φ, r) oznaczają współrzędne biegunowe punktu (x, y) , tzn.

$$x = r \cos \varphi, \quad y = r \sin \varphi.$$

Pole obszaru S ograniczonego krzywą zadaną równaniem we współrzędnych biegunowych $r = f(\varphi)$ oraz prostymi $\varphi = \alpha$, $\varphi = \beta$ wyraża się wzorem

$$|S| = \frac{1}{2} \int_{\alpha}^{\beta} [f(\varphi)]^2 d\varphi.$$

Przykład 9.14.

B. Obliczanie długości łuku krzywej.

1. Zakładamy, że funkcja f ma ciągłą pochodną na przedziale $[a, b]$.

Długość łuku krzywej

$$\Gamma = \{(x, y) \in R^2 : a \leq x \leq b \wedge y = f(x)\}$$

wyraża się wzorem

$$|\Gamma| = \int_a^b \sqrt{1 + [f'(x)]^2} dx.$$

2. Zakładamy, że funkcje $x = x(t)$ i $y = y(t)$ mają ciągłe pochodne na przedziale $[\alpha, \beta]$.

Długość łuku krzywej zadanej równaniami parametrycznymi

$$\Gamma = \{(x, y) \in R^2 : x = x(t), y = y(t), t \in [\alpha, \beta]\}.$$

wyraża się wzorem

$$|\Gamma| = \int_{\alpha}^{\beta} \sqrt{[x'(t)]^2 + [y'(t)]^2} dt.$$

Przykład 9.15.

C. Obliczanie objętości bryły obrotowej.

1. Zakładamy, że funkcja f jest ciągła i nieujemna na przedziale $[a, b]$.

Objętość bryły obrotowej V powstałej przez obrót wykresu funkcji f wokół osi Ox dla $x \in [a, b]$ wyraża się wzorem

$$|V| = \pi \int_a^b [f(x)]^2 dx.$$

2. Zakładamy, że funkcja f jest ciągła i nieujemna na przedziale $[a, b]$ oraz $a \geq 0$.

Objętość bryły obrotowej V powstałej przez obrót wykresu funkcji f wokół osi Oy dla $x \in [a, b]$ wyraża się wzorem

$$|V| = 2\pi \int_a^b x f(x) dx.$$

D. Obliczanie pola powierzchni bryły obrotowej.

1. Zakładamy, że funkcja f jest nieujemna i ma ciągłą pochodną na przedziale $[a, b]$.

Pole powierzchni Σ bryły obrotowej powstałej przez obrót wykresu funkcji f wokół osi Ox dla $x \in [a, b]$ wyraża się wzorem

$$|\Sigma| = 2\pi \int_a^b f(x) \sqrt{1 + [f'(x)]^2} dx.$$

2. Zakładamy, że funkcja f jest nieujemna i ma ciągłą pochodną na przedziale $[a, b]$ oraz $a \geq 0$.

Pole powierzchni Σ bryły obrotowej powstałej przez obrót wykresu funkcji f wokół osi Oy dla $x \in [a, b]$ wyraża się wzorem

$$|\Sigma| = 2\pi \int_a^b x \sqrt{1 + [f'(x)]^2} dx.$$

Przykład 9.16.

3.4.2. Przykłady zastosowań całek oznaczonych w fizyce.

A. Obliczanie długości drogi w ruchu zmiennym.

Długość drogi przebytej przez punkt materialny poruszający się ze zmienną prędkością $v(t)$ w przedziale czasowym $[t_1, t_2]$ wyraża się wzorem:

$$L = \int_{t_1}^{t_2} v(t) dt.$$

B. Obliczanie pracy wykonanej przez zmienną siłę.

Praca wykonana przez zmienną siłę $F(x)$ równoległą do osi Ox na odcinku od punktu $x = a$ do punktu $x = b$ wyraża się wzorem:

$$W = \int_a^b F(x) dx.$$

3.4.3. Przykłady zastosowań całek oznaczonych do obliczania wielkości mechanicznych.

A. Wyznaczanie momentów statycznych, momentów bezwładności i środka ciężkości figury płaskiej.

Zakładamy, że f jest funkcją ciągłą i nieujemną na przedziale $[a, b]$. Oznaczamy

$$A = (a, f(a)), \quad A' = (a, 0), \quad B = (b, f(b)), \quad B' = (b, 0).$$

Rozważamy figurę płaską $AA'B'B$ ograniczoną krzywą AB będącą wykresem funkcji $y = f(x)$ dla $x \in [a, b]$, odcinkiem $A'B'$ osi Ox oraz prostymi $x = a$ i $x = b$, tj.

$$AA'B'B = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : a \leq x \leq b \wedge 0 \leq y \leq f(x)\}.$$

Założmy, że masa jest rozłożona na tej figurze równomiernie, tak że gęstość powierzchniowa ρ (tj. masa przypadająca na jednostkę pola) jest stała.

(1) Moment statyczny M_x figury $AA'B'B$ względem osi Ox wyraża się wzorem:

$$M_x = \frac{1}{2}\rho \int_a^b [f(x)]^2 dx.$$

(2) Moment statyczny M_y figury $AA'B'B$ względem osi Oy wyraża się wzorem:

$$M_y = \rho \int_a^b x f(x) dx.$$

(3) Współrzędne środka ciężkości (ξ, η) figury $AA'B'B$ wyrażają się wzorami:

$$\xi = \frac{\int_a^b x f(x) dx}{\int_a^b f(x) dx}, \quad \eta = \frac{\frac{1}{2} \int_a^b [f(x)]^2 dx}{\int_a^b f(x) dx}.$$

(4) Moment bezwładności I_x figury $AA'B'B$ względem osi $0x$ wyraża się wzorem:

$$I_x = \frac{1}{3}\rho \int_a^b [f(x)]^3 dx.$$

B. Wyznaczanie momentów bezwładności i środka ciężkości bryły obrotowej.

Niech V będzie bryłą obrotową powstałą przez obrót figury płaskiej $AA'B'B$ wokół osi $0x$. Zakładamy, że gęstość przestrzenna σ (tj. masa przypadająca na jednostkę objętości) jest stała.

(1) Moment bezwładności I_x bryły V względem osi $0x$ wyraża się wzorem:

$$I_x = \frac{1}{2}\pi\sigma \int_a^b [f(x)]^4 dx.$$

(2) Środek ciężkości (ξ, η) bryły V leży na osi $0x$ i ma współrzędne :

$$\xi = \frac{\int_a^b x[f(x)]^2 dx}{\int_a^b [f(x)]^2 dx}, \quad \eta = 0.$$

C. Wyznaczanie momentów statycznych, momentów bezwładności i środka ciężkości łuku krzywej.

Zakładamy, że funkcja f ma ciągłą pochodną i jest nieujemna na przedziale $[a, b]$.

Rozważamy łuk AB krzywej $y = f(x)$ dla $x \in [a, b]$, tj.

$$AB = \{(x, y) \in \mathbb{R}^2 : a \leq x \leq b \wedge y = f(x)\}.$$

Zakładamy, że gęstość liniowa λ (tj. masa przypadająca na jednostkę długości) jest stała.

(1) Moment bezwładności I_x łuku krzywej AB względem osi Ox wyraża się wzorem:

$$I_x = \lambda \int_a^b [f(x)]^2 \sqrt{1 + [f'(x)]^2} dx.$$

(2) Środek ciężkości (ξ, η) łuku krzywej AB ma współrzędne :

$$\xi = \frac{\int_a^b x \sqrt{1 + [f'(x)]^2} dx}{\int_a^b \sqrt{1 + [f'(x)]^2} dx}, \quad \eta = \frac{\int_a^b f(x) \sqrt{1 + [f'(x)]^2} dx}{\int_a^b \sqrt{1 + [f'(x)]^2} dx}.$$

(3) Moment statyczny M_x łuku krzywej AB względem osi Ox wyraża się wzorem:

$$M_x = \lambda \int_a^b f(x) \sqrt{1 + [f'(x)]^2} dx.$$

4. Całka niewłaściwa.

Definicja 4.1.

Powiemy, że x_0 jest *osobliwością* funkcji f , jeśli $x_0 = \pm\infty$ albo x_0 jest skończone i $\lim_{x \rightarrow x_0} f(x) = \pm\infty$.

Założmy, że x_0 jest osobliwością funkcji f i dla każdego $\beta \in [a, x_0)$ istnieje całka $\int_a^\beta f(x) dx$.

Definicja 4.2.

Jeżeli istnieje granica

$$\lim_{\beta \rightarrow x_0^-} \int_a^\beta f(x) dx,$$

to granicę tę nazywamy *całką niewłaściwą* funkcji f w przedziale $[a, x_0]$ i oznaczamy

$$\int_a^{x_0} f(x) dx,$$

czyli

$$\int_a^{x_0} f(x) dx := \lim_{\beta \rightarrow x_0^-} \int_a^\beta f(x) dx.$$

Podobnie definiujemy całkę niewłaściwą, jeśli dolna granica całkowania jest osobliwością funkcji f , tzn.

$$\int_{x_0}^b f(x) dx := \lim_{\alpha \rightarrow x_0^+} \int_\alpha^b f(x) dx.$$

Przykład 9.17.

Obliczmy: (a) $\int_1^\infty \frac{1}{x^2} dx$, (b) $\int_0^1 \frac{1}{\sqrt{x}} dx$.

Uwaga.

Jeżeli całka niewłaściwa istnieje i jest skończona, tzn. istnieje granica właściwa występująca w definicji, to mówimy, że całka niewłaściwa funkcji f jest zbieżna na $[a, x_0]$ bądź $[x_0, b]$. Jeśli ta granica jest niewłaściwa ∞ albo $-\infty$, to mówimy, że całka jest rozbieżna do ∞ albo $-\infty$ odpowiednio.

Definicja 4.3.

Niech funkcja f będzie określona na prostej $(-\infty, \infty)$. Definiujemy

$$\int_{-\infty}^{\infty} f(x) dx := \int_{-\infty}^a f(x) dx + \int_a^{\infty} f(x) dx,$$

gdzie a jest dowolną liczbą z \mathbb{R} .

Przykład 9.18.

Obliczymy: $\int_{-\infty}^{\infty} e^{-3x} dx$.